

Tisztelt Tiltakozó Nagygyűlés! **Tisztelt Demonstráló Egybegyűltek!**

A régi magyar himnuszban, a Boldogasszony anyánk, című ősi imádságban a nagy bajban felkiált a nép és segítséget kér, és ha más módon nem is, imájában, énekében megpróbál a gondokon, a problémákon segítséget, orvoslást találni.

Az utóbbi években egyre inkább azt tapasztaljuk, hogy felvidéki viszonylatban nem vagyunk képesek sarkunkra állni és tenni valamit gondjaink megoldása érdekében.

Az első és a második Fico kormányzat idején nemzeti létünk, megmaradásunk talán legfontosabb területén, az oktatásügyben egyre nagyobb támadások érik a felvidéki magyarságot, és ennek sajnos nagyon sokan csak tétlen figyelői, a megoldásokat másra hárító, a megoldásokat mástól váró részesei vagyunk.

Az anyanyelvi oktatás, az anyanyelven való művelődés terén egyre nagyobb atrocitások érik nemzetrészünket, és ha ez ellen nem emeljük fel szavunkat és a folyamatok tétlen figyelői leszünk, hamarosan nem lesz kinek átadnunk legnagyobb kincsünket, édes anyanyelvünket, népi nemzeti értékeinket, kultúránkat, csodálatos népmeséinket, népdalainkat, néptáncainkat, mert az iskoláinkkal együtt az utódok is elfogynak.

A veszély óriási!

A huszonnegyedik órában, vagy tán már utána vagyunk.

A különböző fórumokon olyan döntések születnek, melyek a felvidéki magyarság minél gyorsabb felmorzsolódását igyekeznek elősegíteni.

Ezen folyamatok megállítása érdekében igyekeznek a felvidéki magyar civil szervezetek egységesen fellépni és a **Szlovákiai Magyar Szülők Szövetsége** nevében arra szólítjuk fel pártjaink országos vezetőit, hogy emeljék fel szavukat, szólítsák fel regionális és helyi képviselőket, hogy az utolsó órán közösen tegyünk a felvidéki magyar oktatás megmaradásáért.

Innen, **Komáromból** – azonosulva Fodor Attilának, a Comenius Pedagógiai Intézet igazgatójának a gondolataival – a Szlovákiai Magyar Szülők Szövetségének Országos Elnöksége azt **üzeni** politikusainknak, hogy össze kell fognunk, és mi szülők az egymást erősítő egységes közös fellépést igényeljük, és senkinek nem toleráljuk, ha előlé helyezze szűk csoport- vagy párt érdekeit.

Azt **üzenjük** polgármestereinknek és önkormányzati képviselőinknek, hogy ne az iskolai demokrácia csorbítására szerveződjenek, hanem a kistérségi oktatástervezésre.

Azt **üzenjük** Komáromba és Nyitrára a tanárképző karokra, hogy jobban felkészített magyar pedagógusokra van szükségünk.

Azt **üzenjük** intézményeink vezetőinek, hogy az eredményes, a hatékony, a minőségi iskola kiépítése döntő mértékben rajtuk múlik.

Azt **üzenjük** a pedagógusoknak, hogy oktató-nevelő munkájukon változtatni kell – nem többet, hanem másképp. A tantervek, a tanfelügyelők, a monitoring eredmények és a kreditgyűjtés helyett a gyereket kell gondolkodásuk és terveik fókuszába helyezni.

Azt **üzenjük** a szülőknek, hogy a magyar iskola jó út gyermekeink boldogulásához, de a bizalom mellett az együttműködésre is nagyobb szükség van.

Azt **üzenjük** papjainknak, lelkészeinknek, hogy a „vedd meg – edd meg – tedd meg” globalizált örületében is vezessék a rájuk bízott nyáját a hit, remény és szeretet világába.

Azt **üzenjük** a sajtónak, hogy hatalmuk, véleményformáló lehetőségük, közösségépítő, vagy éppen ellenkezőleg – romboló hatásuk óriási –, de ugyanakkora a felelősségük is.

Azt **üzenjük** a magyar diákoknak, csak nyugodtan tanuljanak, vegyék birtokukba mindazokat az ismereteket és tudásokat, amit jövőjük, fejlődésük igényel. Abban a küzdelemben, ami most vár ránk, nekik ez a feladatuk. Nekünk, felnőtteknek pedig az, hogy **megóvjuk, megtartsuk és fejlesszük a magyar iskolát.**

Tisztelt Tiltakozó Nagygyűlés! Tisztelt

Demonstrálók!

Mi tisztességes, becsületes adófizető polgárok azt **üzenjük** innen Komáromból, a várvédő hősök városából, az ország élén álló felelőtlen, magukat hatalmasoknak képzelőknek, hogy elvárjuk, hogy kiseded játékukat minél előbb hagyják abba, és az iskolai étkeztetés megreformálása helyett inkább a megfelelő szellemi táplálék biztosításán ügyködjenek.

Tisztelt Jelenlévők!

Nagy a felelősségünk. Szébb jövőnk, elsősorban gyermekeink, családjaink boldogsága, településeink fennmaradása, régióink fejlődése érdekében kisebb-nagyobb közösségekben egymást segítve tudjuk csak meghozni helyes döntéseinket, csak egymást segítve tudjuk megtalálni helyünket e földön, szülőföldünkön, mely szeretnénk remélni, hogy a miénk is, a mi hazánk is.

Ennek érdekében kell felelősségteljes, helyes döntéseinket meghozni addig, amíg nem késő, és nem mások döntenek helyettünk.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!